

HEMBYGDEN

Medlemsblad för
Upplands Väsby Hembygdsförening

Nr 3 September 2003
Årgång 32

Innehållsförteckning

Innehållsförteckning	2
Ordföranden har ordet	3
Hedlunds historier	6
Litet om Lovisa	7
Almqvistaren	10
Ett rejält fiskafänge på Fysingen	11
Arbetarnas Bildningsförbunds Studiecirkelbibliotek	12
Backspegel	17
Länsårsmöte	20
Minns du Väsby	22
Ur arkivet	23
Festrapport från 1923	24
Boktips	25
Aktuella planremitter	26
Ärtigt	30
Korsord 3-03	32
Vigsel vid hembygdsgården	34
Hyr lokal med atmosfär	35

För innehållet i artiklarna svarar respektive författare.

Ansvarig utgivare: Inga Engdahl • Layout: Tryckpunkten (e-post: tryck.en@telia.com).

Tryck: Wäsby Tryckeri. Tryckt med miljövänlig färg och miljövänligt papper i 550 ex.

Ordföranden har ordet

Den vår de svage kallar höst...

Sverige är fantastiskt! Hembygdsgårdar runt om i landet är fantastiska!

Jag har i sommar varit i både syd och nord; Jukkasjärvi som längst norrut och Båstad som längst i söder.

Däremellan finns det många hembygdsgårdar att besöka. Det är vad jag gjort. Det finns hembygdsgårdar att fika hos, titta på utställningar, gå på minimuseum och gårdsmuseum och överallt kan man få ideér som kanske går att omsätta i praktiken även hos oss.

Det som vi har börjat tala om är att återskapa gårdsmiljön till kanske slutet av 1800-talet. Det finns gott om föremål som kan passa, ibland tycker vi oss ha alldeles för många föremål att ta hand om, men med ett återskapande skulle vi så småningom kunna öppna våra boddörrar och visa hur det såg ut på en gård "på den tiden". Arkivgruppen har tagit på sig den jätteuppgiften, givetvis hjälps vi alla åt.

Ja, just det, kära läsare, vi behöver vara fler som hjälper till!

Hösten 2003 kommer att vara full av aktiviteter i föreningen; Extra årsmöte med anledning av stadgeändringarna, styrelsen konfererar för att planlägga 50-årsjubileet, gör studiebesök hos Sigtuna Hembygdsförening och Lennart Hedlund kommer tillbaka med nya krafter till sitt tema "Väsby förr". Cykelutflykt för medlemmar och andra intresserade kommer vi att bjuda på, likaså skall vi äntligen få klarhet i om Heliga Birgitta var född i Fresta eller inte...

Kanske gör vi en Birgittavandring mellan kyrkorna i kommunen innan snön kommer.

Programmen annonseras längre bak i tidningen.

Lite orosmoln på vår himmel finns det dock. Jag tänker på Länsförbundets beslut att höja avgiften per medlem till 20:- från 15:- som vi nu betalar, vårt kommunala bidrag som under många år varit 33.000:- per år är osäkert om vi får behålla oförändrat 2004.

Så, kära medlemmar, bered er på en medlemsavgiftshöjning till år 2005, om vi skall behålla verksamheten på nuvarande nivå vill säga!

Egentligen vill vi göra än mer men pengarna räcker inte till och inkomstmöjligheter förutom medlemsavgifter, loppis och sommarcafé har vi inte.

Men, nu tar vi oss an "den vår de svage kallar höst"!

Ni är alla hjärtligt välkomna att dela vår entusiasm!

Vänligen

Kjerstin Björkman

ordförande

Upplands Väsby Hembygdsförening inbjuder:

Lär dig mer om Väsby!

Hembygdsförening med kaffe, diabilder, foton och historier ur minnet. Ingen avgift.

Måndagar 10.00-11.30 i ladugården.

Start 15 september.

Cirkelledare Lennart Hedlund. Begränsat antal deltagare. Anmäl snarast, tel 590 91192

Ett program i samarbete med ABF

Hembygdsgården: Hagvågen2/Pukslagargatan

Upplands Väsby Hembygdsförening inbjuder:

BOKLOPPIS

lördagen den 25 oktober

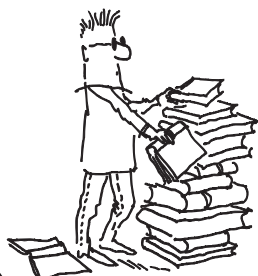
kl 13 - 15.

Romaner, deckare, spänning,

äventyr, barnböcker,

facklitteratur, bokpaket.

Alla böcker till billigaste pris, nytt och gammalt.

**Kom
och
fynda!**

Hembygdsgården: Hagvågen2/Pukslagargatan

Upplands Väsby Hembygdsförening inbjuder:

Föddes den heliga Birgitta i Runby?

Medeltidshistorikern Sigurd Rahmqvist föreläser
söndag 12 oktober kl 14 i ladugården.

Entré 40:- inklusive kaffe

Ett program i samarbete med Vuxenskolan

Hembygdsgården: Hagvågen2/Pukslagargatan

Upplands Väsby Hembygdsförening inbjuder:

Hembygden är en fritidsprodukt som
tar åtskillig tid i anspråk.

Redaktionen tar tacksamt emot artiklar,
synpunkter och uppslag från läsekretsen.

Hembygdsgården: Hagvågen2/Pukslagargatan

Upplands Väsby Hembygdsförening inbjuder:

HÖSTCYKELTUR:

Långåsvägen - den bortglömda Uppsalavägen väg- och kommunikationslandskapets förändringar

Vi följer Långåsvägen från Rosersberg/Åshusby över Arlanda upp till Åsby (åter till Märsta station via Odensala och Husby-Årtinghundra).

Längs vägen ser vi milstolpar, väghållningstenar, gästgiverier och diskuterar väg- och kommunikationslandskapets förändringar.

Heldagstur - 30 kilometer - många stopp och lugnt tempo.

Medtag både rejäl lunch och fika.

Max 15 deltagare.

Söndagen 5 oktober

Samling: Rosersbergs station 11.00

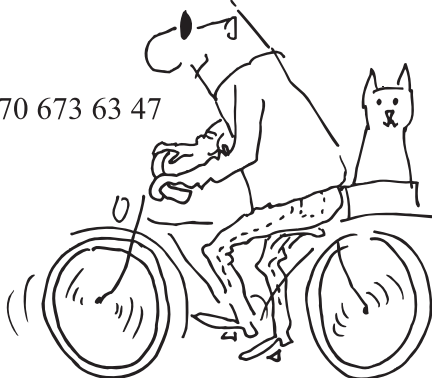
Pendeltåg från Upplands Väsby 10.32 eller 10.47

Obs 1: reservation för ändringar i hösttidtabellen;

Obs 2: korta pendeltåg tar max 12 cyklister

Anmälan och upplysningar:

Klas Lundkvist 590 936 81 / 070 673 63 47

Hembygdsgården: Hagvägen2/Pukslagargatan

Lennart Hedlund, född och uppvuxen i Upplands Väsby, har lovat ge Hembygden några glimtar av sina barn- och ungdomsminnen. Här kommer den åttonde av

Hedlunds historier

Händelser från 1935-1940-talet:

Den första gäller en sak som visar på vår dåliga ekonomi. På söndagarna brukade vi samlas ett gäng grabbar för att gå antingen till Solhagen eller Kairo. Så även denna gång och vi försökte få Jerker med oss. Det gick emellertid inte, han öppnade ett fönster på andra våningen, tittade ner på oss och ropade: ”Jag kan inte gå med, morsan har tvättat skjortan.”

Nästa händelse var ”Gula Faran”. Ingen kom underfund med vad som dolde sig bakom den. Mellan ”Mojsen” och Optimus fanns ett obebyggt gårde och där fanns den. Det var en lång skepnad med ett upplyst ansikte, som sprang omkring där på behörigt avstånd från allt. Förmodligen två grabbar, varav den ene satt på axlarna på den andre och så hade man en ficklampa för att lysa upp ansiktet på axelmannen med. (Tror jag idag).

Men vi visste ju inte hur det förhöll sig och då vi inte kom eller vågade komma i närheten, var vi naturligtvis döskraja.

Inte bara vi ungar, även föräldrar stod på avstånd och undrade över vad de såg. Ingen gick dock fram till figuren och avslöjade den. Förmodligen var de skraja som vi. Så här lång

tid efteråt tycker man det var konstigt att ingen resolut gubbe gick ut på fältet och avslöjade vem eller vilka som dolde sig bakom ”Gula Faran”.

Den sista handlar om hur det kan gå eller kan kännas, då man är ute och pallar äpplen.

Jag och kompisen kom på att Olle och Ida Hansen hade gott om frukt, t.o.m. så att det kunde räcka att dela med sig av. En mörk kväll smet vi därför in i deras trädgård för att få lite äpplen och päron. Vi var på den sida som gränsade till Melins tomt. Plötsligt hör vi Ida och Olle komma in genom grindhålet (vi trodde att de var inne i huset på betryggande avstånd). Kompisen gjorde någon rörelse i buskaget för Ida säger: ”Hör Du Olle, det är något här.”

Förmodligen var det mina hjärtslag hon hörde, för gissa om jag blev rädd. Men kompisen räddade mig, han satte iväg med ett språng mot Melins staket, som han tyvärr rev ner. Olle försökte hänga med, men det gick inte, så han och hans syster gav upp och gick in i huset, lämnade mig kvar att andas ut och lovande mig själv att nu var det färdigpallat. Det löftet höll jag också.

Litet om Lovisa

Ingen av våra svenska skaldar är så välkänd som Bellman. Trots att mer än 200 år gått sedan hans död, lever han kvar i folkminnet som poet, visförfattare och skildrare av Stockholms folkliv. Otaliga är också de Bellmanshistorier, som skolbarn brukar berätta för varandra. Mindre känd är Bellmans hustru Lovisa, trots att de levde sida vid sida. Lovisa hade anknytning till Upplands Väsby, enkannerligen Eds församling, vilket kommer att framgå nedan.

Lovisa Fredrika Grönlund föddes 1755, dotter till Gabriel Grönlund och hans hustru Engela. Grönlund var kryddkrämare och hade en fastighet på Drottninggatan i Stockholm. Denna fastighet bestod av flera lägenheter, som hyrdes ut. En av hyresgästerna var Hindrich Tibell, hovsekreterare, fadder vid Lovisas dop 1755. 1759 återfinns han på Antuna, Eds församling, tillsammans med sin hustru Antoinetta Anckarström och en ettårig dotter (Antoinetta blev kungamördaren Anckarströms faster). Tibells bodde i Eds församling till 1771. Man kan inte utelutna att Lovisa besökt sin dopfadder under de år han bodde vid Antuna och redan vid denna tid lärt känna trakten.

Gabriel Grönlunds sinne för ekonomi kunde kanske ha varit bättre. Han gick i konkurs och därpå följde en långdragen rättegång. Vid Lovisas födelse var Grönlunds medellösa och deras uppehälle bekostades då och lång tid framåt av Engela Grönlunds föräldrar.

1765 blev Gabriel Grönlund utsedd till stämpelmästare vid tullen och kunde bidra till försörjningen. Grönlunds tillhörde dåtidens lägre medelklass och levde ett liv under knappa förhållanden. Trots detta hölls alltid under Lovisas barndom och uppväxt två pigor. Flickorna Grönlund behövde inte utföra grovsysslor eller stå vid spisen. De fick lära sig läsa och skriva hjälpligt genom undervisning i hemmet och lärde sig även sy, brodera och knyppla. Troligtvis träffades Lovisa och Carl Michael i det Grönlundska hemmet. Bellman

var bekant med Lovisas svåger och vistades ofta i trakten, då han 1773-74 uppvaktade en viss Vilhelmina Norman, som bodde i grannkvarteret.

Lovisas liv ändrades omkring 1775 på så sätt att hon återfinns i husförhörslängderna för Eds församling, där hon står antecknad som mademoiselle Lovisa Fredrika Grönlund på Bisslinge. Att titulera Lovisa Mademoiselle betecknar hennes ställning som familjemedlem. Hennes arbetsuppgifter var husmamsellens, men hon skulle också vara till hjälp och sällskap till den åldrade innehavaren av Bisslinge gård, greve Johan von Wallwijk.

Den 18 februari 1776 antecknades i kyrkboken att Lovisa gått till nattvard tillsammans med rättarens hustru och drängen.

Grönlunds, som levde i små omständigheter, ansåg säkert att Lovisas placering var lyckad. Förmodligen tyckte hon det själv också. För första gången hade hon eget rum och egna saker och hade tagit ett steg mot större självständighet. Carl Michael började uppvakta Lovisa i augusti 1775. Av en dikt daterad 6 augusti 1776 framgår att han besökt henne på Bisslinge.

Samma år dog von Wallwijk och Lovisa måste flytta tillbaka till föräldrahemmet. Bellman hyrde rum i närheten. Lovisa och Carl Michael stötte ihop på olika ställen. Uppvaktingen fortsatte, bl.a. i form av ett stort antal dikter till Lovisa.

Bellmans berömmelse var knappast av det slaget att den tilltalade Grönlunds, även om han redan var ett känt namn. Sedan 1760-talet var han mest känd för sina supervisor och det fanns gott om folk, som kunde berätta om hans oregelbundna liv, sällsкаpsbehov och brist på ekonomiskt sinne. Att han blivit bryskt avvisad som friare hos Vilhelmina Norman var också känt i kvarteren. Men – vid mitten av december 1777 antecknades i Eds församlings vigselsbok:

lysning för hovsekreteraren Carl Michael Bellman i Stockholm och mademoiselle Lovisa Fredrika Grönlund på Bisslinge kungjordes 26 söndagen efter trefaldighet samt 1 och 2 söndagen i advent.

”Lovisa Fredrika Grönlund på Bisslinge”, skrivet i december 1777, hur skall det förklaras? Inför sin vistelse hos von Wallwijk bör Lovisa ha begärt ett prästbetyg i sin hemförsamling Klara, en legitimation som krävdes när hon passerade stadstullen och för att få gå till nattvard i en annan församling. Det var också tillräckligt för att hon som anställd av von Wallwijk skulle kunna antecknas i Eds församlings husförhörlängd – för detta krävdes inte kyrkskrivning. Om von Wallwijk inte avlidit i september 1776 hade det funnits skäl till kyrkskrivning, följt av mantalsskrivning, men någon sådan kom aldrig till stånd.

Men i Eds lilla församling var hon känd och hade vänner. Komminister Magnus Winge hade varit lärare i Klara skola och kände Lovisa. Den tidigare kyrkoherden, Nils Rosling, död 30 april 1777, kände också Lovisa. 1777 fördes kyrkböckerna av vicepastor Abraham Holmen. På hösten 1777 installerades den nye kyrkoherden, Martin Alten, som tjänstgjort som komminister i Katarina församling, där Bellman varit skriven fram till 1775. Det är tydligt att prästerna kände fästfolket och därför utfärdade lysningen utanför hemförsamlingen. Det betyder också rimligen att Lovisas föräldrar satte sig emot äktenskapet.

Den 6 december 1777 utfärdades en sedel till vigsel – äktenskapsintyg – i Ed, att hämtas på pastorexpeditionen. Vem som hämtade den, vet vi inte. Antingen ville Lovisa hemlighålla det hela för sina föräldrar eller så var föräldrarna så emot förbindelsen att de inte ville offentliggöra lysningen i hemförsamlingen. Deras motstånd styrks av det faktum att när vigseln skedde den 19 december, ingen av den Grönlundska familjen har antecknats som närvarande.

Viktigare än detaljerna i förspelet, som ledde fram till vigseln, är den bild av Lovisa, som inte har låtit sig kuvas av föräldrarnas motstånd. Hon blev inte bortgift, hon gifte sig. Två dagar före vigseln skrev Gabriel Grönlund och Carl Michael Bellman ett äktenskapsförord, som i någon mån skulle ta tillvara Lovisas intressen. Tyvärr blev det ganska verkningsslöst.

Lovisa och Carl Michael vigdes i Klara kyrka, troligen i sakristian. Bröllopsvittnena var vänner till Bellman. Om bröllopfesten finns ingenting känt. Lovisa och Carl Michael gifte sig av kärlek. Ingen av dem kan ha haft någon föreställning om att äktenskapet med den andre skulle ge ekonomisk trygghet eller högre borgerlig status. Det hem Carl Michael kunde erbjuda sin unga hustru var en ungarlslyta på Lästmakargatan, där maten fick lagas i kakelugn eller på en öppen eldstad om vilken flera hyresgäster fick samsas.

Vid giftermålet var Lovisa 22 år och Carl Michael 37. Vid den tiden var en sådan åldersskillnad inget ovanligt. Om Bellmans förmåga att försörja en familj, visste Lovisa förmodligen ingenting. Hon fick snart erfara att maken helt saknade sinne för ekonomiska realiteter. Hon tvingades vänja sig att det från dag till dag saknades pengar till hyra och mat.

Lovisa var 20 år när Bellman börja uppvakta henne. Hon kände sig säkert lockad av att vara utvald av en känd poet, som rörde sig i hovkretsar och blev kallad till kungen att sjunga och underhålla. Det sjuttonåriga äktenskapet skulle innebära många sorger och felslagna förhoppningar. Makarna levde i skilda världar. 1781 föddes sonen Gustaf. Bellmans bodde fortfarande på Lästmakargatan. Lille Gustaf döptes i slottskapellet med deras Kungliga Majestäter antecknade som faddrar. Biskop von Troil förrättade dopet.

Familjen Bellman flyttar nu till en gård i kvarteret Hästhuvudet, där nu konserthuset står. Där bodde de i tre år. Lönen som sekreterare i Nummerlotteriet förslår inte och Bellman förskingrade Lovisas framtida arv genom olika manipulationer, han lånar pengar av sina vänner

och förlösar dem lika fort. Lovisa börjar ta emot hemsömnad. Lånekarusellen fortsätter med flera lagsökningar som följd. Man flyttar varje år, förföljd av bodräkningar och obetalda hyror.

1784 föds sonen Elis. 1787 föds sonen Carl och Elis dör i kopporna. Familjen bodde då på Stora Nygatan 1. Åren i Gamla stan var sorgens år för Lovisa. Hon förlorade ett barn, hon levde i ständig oro för de dagliga utgifterna, för lagsökningar och hotande konkurs. Hon fick anpassa sig till tillfälliga bostäder, dela köksutrymmen med folk hon inte kände.

Livet fortsätter på samma sätt, med skulder och ideliga flyttningar. I oktober 1790 föds sonen Adolph. Efter sonens födelse var Lovisa sjuk i flera månader. Hur man levde och överlevde är inte känt.

Efter Gustaf III:s död hade Bellman inga beskyddare. En ansökan till krigsskolan på Karlberg för sonen Gustafs räkning bifölls inte. 1794 bysattes Bellman, d.v.s. han blev satt i häkte för sina skulder. Därefter blev makarna satta under förmyndare. På hösten förbereddes konkurs. Bellman var sjuk av gikt och senare delen av året av skörbjugg. Förmyndarna var inte till stöd och hjälp för Lovisa. Man fick flytta – för sista gången – nu till ett hus i hörnet av Lilla Munklägersgatan och Gamla Brogatan. Skulderna hopade sig. Bellman låg sjuk och dog 11 februari 1795 – av lungdot.

”Alla sorgebesök undanbedes”. Lovisa hade inte medel till att traktera några besökare. Hon hade inte medel till klockringning vid begravingen heller. Inte fyllda fyrtio år blev Lovisa änka med tre barn och utan någonting att leva på. Bohaget tillhörde fordringsägarna.

Lovisa ansökte om pension från nummerlotteriet, men fick avslag två gånger. En liten pension från Pensionsstaten, 24 riksdaler om året, tillerkändes henne 1799. Engela Grönlund dog och Lovisa fick ett kort andrum, då hon kunde flytta in i fastigheten, som föräldrarna ägt på Drottninggatan. Därifrån fick hon dock flytta, när huset fått ny ägare.

Sönerna Bellman fick den uppfostran man kunde åstadkomma. Den äldste, Gustaf, tog värning vid fjorton års ålder. Som extra corporal hade han en blygsam lön, fria kläder, bidrag till mathållning, fri sjukvård och medikamenter. På grund av obetalda skulder lämnade han Sverige 1804 och försvann utomlands. Han deltog i Napoleons krig i Spanien och blev skjuten där, troligen 1808.

Den andre sonen, Carl, född 1787, antogs som sergeant vid flottan där han skulle tjäna utan lön. 1809 avfördes han ur rullorna och avhörde aldrig mer.

Den tredje sonen, Adolph, hade nyss fyllt fyra år, då fadern dog. Lovisa lyckades trots sin fattigdom låta Adolph fortsätta i skolan till dess han var 16 år. Troligen började sedan hans lärotid hos någon handelsman. 1810 är han antecknad som bodgosse hos en kramhandlare. 1815 vann han burskap som sidenkramhandlare och öppnade eget 1817. I början av 1830-talet visade sig de första tecknen på sinnessjukdom hos honom och han avled 1834. Han var gift, men några barn fanns inte i äktenskapet.

Sönerna blev alltså inget stöd för Lovisa i egentlig mening. Hon fick klara sig bäst hon kunde. 1814-1824 får hon en tjänst som åldfru i det Kniggska huset längst upp på Drottninggatan, där hon hade det bra och fann sig väl tillrätta. När Jakob Knigge dog, fick hon flytta igen, nu till Mäster Samuels gränd, där hon hyr in sig hos hovtrumperare Movallsson. Hon har fyllt 70 år och hade trots att hon var låghalt och gick med käpp, kunnat gå upp och ner för två trappor, med ved och vatten, slask och sopor samt till avträdet på gården.

Sin sista bostad hade hon i hörnet av Klara västra Kyrkogata och Klara Vattugränd i kvarteret Uggleborg. Här skulle hon bo till sin död 1847.

Skalden P D A Atterbom gjorde visit hos Lovisa 1845. Hon var då 90 år gammal. Han beskriver henne som förande samtal ”med eld i de stora bruna ögonen, med en kring läpparna

oavbrutet spelande skiftning av klokhet, kvickhet, löje, spe, välvilja, varvid åhöraren inom sig måste erkänna, att hon var, icke blott som "fru Bellman" utan även i och genom sig själv, ett märkvärdigt föremål."

Lovisa dog 24 januari 1847, 92 år gammal, vid fullt förstånd.

Av Bellman finns en hel del avbildningar. Av Lovisa finns ingen. De levde i skilda världar, trots att de var gifta. Bellman rörde sig bland kung och hovfolk och i Stockholms innekretsar. Lovisa skötte hemmet och barnen. Om hennes drömmar och förväntningar vet vi ingenting. Hon hade en stark karaktär och en okuvlig kärlek till maken, som utifrån sett knappast fyllde kraven på en idealisk familjefar. Något stabilt hem för barnen lyckades de inte skapa.

Förmodligen tänkte Lovisa ibland med saknad på den tid hon tillbringat hos greve von Wallwijk på Bisslinge och kunnat gå till nattvard i den lilla kyrkan i Ed.

Inga Lisa Gustafsson

Ovanstående är ett grovt sammandrag av boken "Lovisa Bellman född Grönlund" av Marianne Nyström.

I boken finns mängder av personbeskrivningar ur de Grönlundska och Bellmanska släkterna, beskrivningar av Bellmans alla flyttningar och mängder av faktauppgifter, t.ex. hur lägenheter var beskaffade under Carl Michaels och Lovisas tid, varför man gifte sig i sakristian o.s.v. Boken rekommenderas till alla som vill fördjupa sig i den fattiga medelklassens villkor under 1700-talet och 1800-talets första hälft.

Almqvistaren

**Rabarber finns av flera slag:
Sibirisk anses för den
bästa.
Men jag får säga: i min
smak är ingen sorts den
allra bästa.**

C J L Almqvist ur Sesemana

Ett rejält fiskafänge på Fysingen

Under krigsåren i början på 1940-talet var det ont om det mesta i matvaruväg. Bristen på mat bidrog till att fritidsfiske blev populärt. Abborre, gädda, braxen och till och med sutare utgjorde värdefullt tillskott till kosthålllet i många hem.

Fysingen var på den tiden en fiskrik sjö, speciellt beträffande gädda och abborre. Det fanns även ganska gott om kräftor i sjön, de höll gärna till under alrötterna i strandkanten mellan Kalvholmen och Kärleksudden.

Min kusin Birgit och jag var vid ett tillfälle ute på ett rejält fiskafänge. Vi rodde ut på sjön och lade oss utanför vasskanten invid Tors-Åkerslandet. Det enda redskap vi medförde var ett kastspö av stål inköpt på EPavaruhuset i staden för en billig penning. Det liknade mest ett järnspett i jämförelse med dagens sofistikerade och smidiga redskap. Det bete vi använde var ett stort och tungt silverglänsande drag av typen Kaleva. De kastlängder vi uppnådde med den klumpiga utrustningen kom aldrig upp till mer än ett tiotal meter. När linan löpte ut, skorrade och tjöt det i den tröga rullen så att det lät som om någon skrek på grund av misshandel.

Bra med fisk fick vi emellertid, i regel gäddor på omkring 1 -1,5 kg per styck. Varje fisk som skulle krokas av draget, bedövades med hjälp av ett specialverktyg som min kusin hade liggande i båten. Det var en gammal damsko med halvhög klack. ”Systersko” kallades denna skomodell, eftersom den ofta användes av sjuksystrar och sjukvårdsbiträden.

Varje gång en gädda drogs upp över relingen och hamnade på durken, så fick den ett rejält knockutslag av ”systerskon” som hanterades av min kusin med stor bravur. Hon höll tag om skons tåhätta och dräpte till den intet ont anande gäddan i skallen med den halvhöga klacken, vilken fungerade som en effektiv

klubba. Hon hade inövat en bra teknik, det behövdes i regel bara ett slag, så var gäddan sövd för evigt.

Just den här kvällen höll Birgit på att nöta ut sin effektiva skoklubba. Det blev till slut ett drygt dussin gäddor som hon sände in i den eviga sömnens rike. - När vi så småningom steg i land, gällde det att skära större grenklykor än vanligt att trä upp den goda fångsten på. Det var ett par ganska stolta 13 -15-åringar som vid hemkomsten radade upp alla gäddorna på källargolvet. Där fick de ligga till dagen därpå, innan de så småningom hamnade i stekpannan hos de egna familjerna och även hos andra familjer i grannskapet. Vi hade gjort vårt lilla bidrag till den då knappa matförsörjningen genom att ha kul ombord i den gröna skärgårds-ekan på Fysingens näckrosbevuxna vågor.

Ur Fysingen har man fö tagit upp en av de största flodkräftor som fångats i vårt land. Detta praktexemplar, stor som en liten hummer, finns på Naturhistoriska Riksmuseet. Jag har sett den med egna ögon vid ett besök på museet för många år sedan.

Lars E Jansson

ARBETARNAS BILDNINGSFÖRBUNDS STUDIECIRKELBIBLIOTEK NR 73 I UPPLANDS VÄSBY

Enligt redogörelser insända till A.B.F. :s centralbyrå i Stockholm, startade biblioteket sin verksamhet 1914 i Folkets hus. Redogörelserna omfattar åren 1929-1949. Fritz Andersson har undertecknat dem som bibliotekarie åren 1929-1938 och Olle Hansen åren 1939-1949. Fritz Andersson skötte även biblioteket före 1929 och då med hjälp av sin fru Tekla, förmodligen från 1922.

Att A.B.F. startade ett eget bibliotek berodde antagligen på arbetarnas misstänksamhet mot det befintliga sockenbiblioteket. De ansåg att det inte var de rätta böckerna som fanns där. Det finns ingen som riktigt minns hur det var under 1910 och 1920-talen, men Gustaf Johansson tycker sig komma ihåg att biblioteket förde en ganska tynande tillvaro de sista åren i Folkets Hus och han tror att det var det som gjorde att Fritz Andersson flyttade över A.B.F. bibliotekets bokbestånd till sockenbiblioteket i flickornas syslöjd i Väsby skola. Båda biblioteken sköttes av samma bibliotekarie, men hade egna räkenskaper, fick egna anslag och redovisades vart och ett för sig. Biblioteken hade varsin biblioteksnämnd, men man hade gemensamma sammanträden för bokinköp. När denna överflyttning skedde kan man bara gissa. I folkbibliotekets redogörelser till Bibliotekskonsulenterna i Kungliga Skolöverstyrelsen står att biblioteket startade 1924, men då det bevisligen fanns ett sockenbibliotek tidigare, kan det vara så att det är sammanslagningen man tänker på.

Av redogörelser till A.B.F. :s centralbyrå framgår också att biblioteket skulle hålla studiecirkelarna med den litteratur de behövde.

En inskrivningsjournal för låntagare finns bevarad, den är numrerad 1 (1921) t.o.m. 172 (1927), låntagarna kom inte bara från Väsby utan även från Vallentuna, Runby och Rotebro.

Bok nummer 1 och 2 i förvärvskatalogen är Oscar "med skägget" Olssons Studiehandbok och Brunnsviks folkhögskola. Svensk skönlitteratur var det man köpte in mest de första åren, bl.a. Frödings samlade skrifter, böcker av Gustaf af Geijerstam, Verner von Heidenstam, Viktor Rydberg, Karl Snoilsky, August Strindberg, Pelle Molin och Ludvig Nordström m.fl. Svensk kommunalkunskap och Sveriges kommunallagar fanns också liksom Småbrukarens trädgårdsbok och Egnahems trädgården av Gustav Lind bland mycket annat. I förvärvskatalogen är också noterat vilka böcker som köptes för landstingsanslag, statsanslag och egna medel. En hel del böcker erhöles som gåva av A.B.F. medlemmar. Av en bokförteckning gjord någon gång på 20-talet framgår att man hade 148 böcker svensk skönlitteratur, 95 böcker utländsk skönlitteratur bland dem författare som Maxim Gorki, 4 titlar, Upton Sinclair, 4 titlar, Jack London, 13 titlar, Knut Hamsun, 10 titlar, enstaka titlar av Victor Hugo, Leo Tolstoy, Charles Dickens och Sällsamma historier av Edgar Allan Poe, 12 böcker på avdelningen historia och 10 böcker om geografi och därtill Svenska Turistföreningens årsskrift, 61 böcker fanns på avdelningen rätts- och statsvetenskap och sociala frågor, på övriga avdelningar endast enstaka böcker.

Biblioteket hade öppet på söndagar fram till 1929 då man även hade öppet på onsdagar mellan klockan 19.00-20.00. Fr.o.m. 1932 började man att ha öppet på måndagar istället för söndagar då mellan klockan 17.30-18.30, fortfarande samma tid på onsdagar. 1936-1938 hade man bara öppet på onsdagar för att sedan 1939 ha öppet måndagar och torsdagar 18.30-20.00 dock inte under sommarmånaderna, då var det stängt på torsdagarna. Dessa tider gällde under hela 40-talet.

När det började bli dags för en sammanslagning av socknarna Ed, Fresta och Hammarby till en

storkommun, föreslog Olle Hansen vid ett styrelsemöte med A.B.F.s biblioteksnämnd den 7/4 1949 att A.B.F. biblioteket skulle överlämnas till kommunen. Förslaget "framkallade en lång och livlig diskussion som slutade med att styrelsen enades om att föreslå A.B.F.s lokalavd. årsmöte att sammanslå biblioteket med kommunens bibliotek. W. Nygren och K-E Karlsson skulle till lokalavd. årsmöte inhämta centralbyråns inställning till frågan." I protokoll fört vid sammanträde med biblioteksnämnden i Hammarby torsdagen den 29 september 1949 står i § 4

"Angående övertagande av A.B.F.s bibliotek nr 73.

Från A.B.F.s lokalavdelning i Upplands Väsby förelåg en skrivelse vari A.B.F. erbjöd kommunen att övertaga sitt studiecirkelbibliotek om ca 1150 bokband att införlivas med folkbibliotekets bokbestånd. Motivet till detta var en önskan om centralisering av biblioteksverksamheten inom kommunen. Lokalavdelningen uttalade sin förhoppning om att den ev. sammanslagningen icke skulle medföra någon sänkning av bibliotekens tidigare standard.

Nämnden beslöt att med tillstyrkande överlämna skrivelsen till kommunalnämnden och att efter kommunalfullmäktiges ev. beslut att mottaga gåvan överlämna en tacksamhetsskrivelse till A.B.F.s lokalavdelning."

Fortsättningen följer i protokoll fört vid sammanträde med styrelsen för A.B.F. :s bibliotek nr 73 i Upplands Väsby den 15/12 1949.

§ 3

"Från biblioteksnämnden i Hammarby förelåg en skrivelse vari meddelades att bibl. nämnden med tacksamhet emottagit A.B.F.s erbjudande om överlämnande av sitt bibl. till kommunen och folkbiblioteket. I skrivelsen framhölls att folkbiblioteket i mån av förmåga

skulle anskaffa den litteratur som erfordrades för A.B.F.s studieverksamhet.

Erik Karlsson föredrog protokollsutdrag från fullmäktiges sammanträde i nov. enligt vilket fullmäktige beslutat mottaga A.B.F.bibl. som gåva till kommunen.

Hansen meddelade att fullmäktige för år 1950 anslagit medel till folkbiblioteket som mer än väl täckte bibliotekens gemensamma tidigare utgifter.

Sammanträdet beslöt att med godkännande lägga skrivelserna till handlingarna.

§ 4

Sammanträdet beslöt att skrivbordet och skrivstolen som användes i bibl. icke skulle ingå i gåvan till kommunen men skulle folkbiblioteket tillsvidare få disponera över dessa saker.

§ 6

Hansen meddelade att A.B.F.-biblioteket även under 1950 och ev. 1951 uppbär statsanslag. Dessa medel måste dock användas till biblioteksverksamhet. Sammanträdet beslöt med anledning härav att biblioteksstyrelsen skulle fortsätta sin verksamhet för att besluta om bokinköpen för dessa medel och att böckerna skulle överlämnas till folkbiblioteket."

forts.

År	Antal Låntag.	Antal Hemlån		Antal Böcker	Antal Avskrivna böcker
		Fack	Skön		
1929	87	681		643	5
1930	89	735		556	4
1931	114	1647		683	3
1932	132	1140	935	727	-
1933	135	473	1659	761	-
1934	137	478	1664	808	-
1935	137	463	1638	825	6
1936	142	135	1769	844	-
1937	151	128	1854	874	10
1938	149	123	1849	900	10
1939	135	148	1526	845	75
1940	160	140	1450	891	20
1941	185	271	1748	917	11
1942	197	294	1203	941	9
1943	210	175	1514	974	7
1944	198	207	1319	1010	8
1945	220	168	1500	1039	7
1946	203	145	1254	1070	7
1947	186	169	1046	1104	9
1948	210	162	1208	1105	49
1949	230	183	1201	1146	8

Ovanstående uppgifter är hämtade ur redogörelserna insända till A.B.F.:s centralbyrå i Stockholm. Fr.o.m. 1939 redovisas samma antal låntagare som folkbiblioteket, men övriga uppgifter stämmer ej överens med de från folkbiblioteket redovisade till Biblioteks-

konsulenterna i Kungliga Skolöverstyrelsen i Stockholm.

Att siffran för utlånad facklitteratur 1932 är så hög kan bero på att man i den summan räknade in utländsk skönlitteratur där det på blanketten står "Facklitteratur (inkl. skönlitteratur på främmande språk)."

Arbetarnas bildningsförbunds studiecirkelbibliotek nr 1190 vid Torsåkers Gård i Hammarby landskommun i Stockholms län.

Uppgifterna är hämtade från redogörelser insända till ABF:s centralbyrå i Stockholm åren 1933-1949.

Biblioteket som startade den 9/11 1932 var inrymt i ett rum som även användes som möteslokal för klubb och cirkel. Som ägare står Torsåkers Fackklubb och åldersgränsen för hemlån var 15 år. ABF:s lokalavdelning bidrog med 25:- kronor vid starten och "olika organisationer" med 45:kronor.

Biblioteket sköttes 1932-1943 av jordbruksarbetaren Evert Gustafsson och 1944-1949 av lantarbetaren David Lundholm. Ingen ersättning utgick för skötseln av biblioteket. Under "löner och arvoden" 1933 står dock upptaget "utlägg för agitacon 6:73".

1932 hade man öppet samtliga dagar efter klockan 7 e.m. 1933 inskränktes öppethållandet till onsdagar efter 7 e.m. 1936 hade man öppet onsdagar klockan 4-8 e.m. 1942 ändrade man till fredagar 7-9 e.m. och 1943 och följande år var det öppet på lördagar mellan 4-7 e.m..

Anslag fick man de första åren från fackklubben, staten och landstinget. Från 1937 finansierades biblioteket enbart med anslag från landstinget (30:- kr om året) och med varierande belopp i statsunderstöd, som minst 15:- kr och som mest 80:40 kr.

1951 överlämnades biblioteket till folkbiblioteket i Hammarby. Det framgår av ett

förslag till dagordning vid sammanträde med styrelsen för folkbiblioteket i Hammarby, fredagen den 26/10 1952.

År	Antal Läntag.	Antal Hemlän Fack	Skön	Antal Böcker	Antal Avskrivna böcker
1932				21	
1933			60	97	
1934			50	114	
1935	29	10	70	147	
1936	30	12	75	151	
1937	19	16	74	165	
1938	26	24	85	192	
1939	24	20	81	194	
1940	18	10	50	197	2
1941	15	11	52	203	
1942	12	2	60	213	
1943	17	2	45	211	6
1944	23	4	63	217	
1945	27	7	79	225	
1946	36	10	92	235	
1947	39	10	103	242	
1948	42	14	127	252	
1949	40	12	132	252	

Arbetarnas bildningsförbunds studiecirkelbibliotek nr 469 i

Bollstanäs, Fresta socken

Uppgifterna är hämtade från redogörelser insända till A.B.F. :s centralbyrå i Stockholm åren 1922-1949.

Biblioteket började sin utlåningsverksamhet i april månad 1921.

A.B.F. :s normalstadgar antogs samma år. Som bibliotekets ägare står Studiecirkeln No 1062 G.14. som också gav biblioteket ett anslag på 83:50 kronor detta första verksamhetsår. Under 1920 hade cirkeln inköpt böcker för 91:20 kronor och dessa står i redogörelsen upptagna som bibliotekets behållning vid arbetsårets början. Statsbidrag erhöles med 60:90 kronor och landstingsbidrag med 35:70 kronor, detta i form av inbundna böcker

Biblioteket var beläget i en privat bostad, närmare bestämt hemma hos lärarinnan Astrid Brodin, som också skötte biblioteket under alla år. Hennes arvode för skötseln av biblioteket var 25:- kronor t.o.m. 1930, 1949 utbetalades 50:- kronor, åren däremellan finns ingen uppgift om att arvode utbetalats.

Biblioteket var samtliga år inrymt i samma lokal som socknens folkbibliotek. 1925 flyttade de från Grimsta 29 till Grimsta 5 och 1934 flyttade biblioteken till ett klassrum i Fresta Centralskola i Bollstanäs.

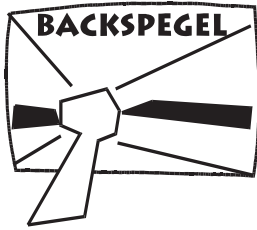
Biblioteket hade 1921-1925 öppet tisdagar 15.30-17.30 och torsdagar 17.30-19.30, 1926-1933 onsdagar 16.00-20.00 och fredagar 16.00-19.00. I samband med flyttningen till skolan 1934 ändrades tiderna till måndagar 18.30-19.30 och fredagar 13.45-14.15. 1936 ändrades måndagstiden till 19.00-20.00. 1942 bytte man öppethållandet till onsdagar 13.45-14.15 och fredagar 19.00-20.00 och så förblev det.

forts.

Nu är det damernas

var rubriken då Bibbi Kant den 27 april kåserade om hattar och hattglädje i ladugården och berättade om sitt liv som modist. Bibbi designar och syr hattar sedan 25 år tillbaka och har en ateljé på söder i Stockholm. Hon har deltagit i många visningar och haft flera utställningar under årens lopp. Hennes historier om kunder och hattupplevelser lockade fram glada skratt hos åhörarna.

Som avslutning fick publiken prova de hattar Bibbi haft med sig. De flesta klädde i de mesta, även om några tyckte att en del modeller var i djärvaste laget. Men lyckan står den djärve bi – enligt Bibbi kan man numera bära hatt av vilken modell som helst och även efter klockan fyra, om man känner för det. Hatten på alltså!

Inga Lisa Gustafsson

Bibbi Kant i en av sina kreationer. Foto: Inga Lisa Gustafsson

Vårvandring

Den blomstertid nu kommer...

I år tar den tid på sig; fortfarande den 4 maj när vårvandringen med 24 deltagare gick av stapeln var träden i vänteläge och termometern visade + 5 grader.

Vandring genom historien vid Fysingen hade samlat 24 deltagare som guidades från Hammarby kyrka via resterna av trefaldighetskällan nedanför åsen mot Holmens gård.

Holmens gård och många andra hus på lasaretsområdet står tomma idag men det var många bland vandrarna som var hugade spekulanter..

Många hade minnen av den verksamhet som bedrivits i de olika byggnaderna; vävkurser, pianolektioner mm.

I Calmare Hage beundrande vi backsipporna som trotsat den sena våren och stod där till glädje för oss.

Vi fortsatte genom lövängarna fram till Abborrberget där vi vände om efter en liten stunds kaffepaus.

På återvägen fick deltagarna ta del av lasarets historien som börjar med mordet på Gustav III och som mynnar i dagens hypermoderna sjukhus.

En särskild tanke skänktes till Beata Westerberg, lasarets första sköterska, kokerska, städerska och allt i allo med 14 rikdaler i årslön.

Men det var ju förstås i början av 1800-talet och med bara 16 sängplatser!

Kjerstin Björkman

Loppis 5 april tillförde kassan 4.300:-

Nationaldagsfirande 2003

I skön försommarvärme och med en vind som fick den svenska flaggan att vaja extra högtidligt firandes nationaldagen traditionsenligt för 10:e gången på hembygdsgården.

Väsby folkdansgille inledde firandet. I sina färgrika folkdräkter framförde de några danser på gräsplanen inför en stor publik. Många hade sökt sig till hembygdsgården denna vackra kväll och hälsades välkomna av hembygdsföreningens ordförande Kjerstin Björkman. Kjerstin berättade om föreningens arbete och aktiviteter och hälsade alla välkomna tillbaka till hembygdsgården vid fler tillfällen.

Sedan var det dags för barn från Väsby musikklasser att sjunga några sommarsånger, följt av en stunds underhållning av Väsby spelmän.

Medborgarskapsceremonin inleddes av kommunfullmäktiges ordförande Gunilla Eriksson. I sitt tal framhöll hon vikten av att vi värnar om våra symboler, där den blå-gula flaggan är den främsta. Från år 1916 har den 6 juni firats som Svenska flaggans dag och från 1983 är denna dag även Sveriges nationaldag.

*En av årets Väsbybor, Inga Lisa Gustafsson.
Foto: Birgitta Baumann*

Så följde välkommandet av de väsbybor, som blivit nya svenska medborgare under 2002. De fick ta emot minnesbevis och en liten svensk

Kjerstin Björkman hälsar alla välkomna. Foto: Inga Lisa Gustafsson

flagga, utdelade av Eivor Springe och Torsten Hemph, vice ordförande och andre vice ordförande i kommunfullmäktige. Den högtidliga ceremonin avslutades med unison sång av "Du gamla, du fria" - nationalsången. Väsbykören, under ledning av Mats Gålnander, bjöd därefter på flera vackra sånger.

Den sista talaren var Inga Lisa Gustafsson, en av de tre som valts till årets väsbybo 2002. Hon höll ett engagerat och mycket uppskattat tal och började med att hon såg sig som en representant för "alla små tanter i basker, som i likhet med mig träget strävar för något de tror på", ett arbete och engagemang Inga Lisa kallar "tantkraft". Sedan berättade Inga Lisa om hembygdsrörelsens framväxt och stora betydelse och uppmanade alla att som goda väsbybor intressera sig för vård och bevarande av natur, kultur och fornminnen: i hur Väsby historia har sett ut och inte minst, i hur dess framtid kommer att se ut.

Nationaldagsfirandet avslutades med att alla sjöng "Den blomstertid nu kommer" och det kändes verkligen att sommaren var här!

Nu var det dags att hala den svenska flaggan, men Väsby spelmän dröjde sig kvar i den vackra kvällen och fortsatte spela flera fina låtar.

Kerstin Kéry

Friluftsgudtjänst

Mörka moln kantade en dystert himmel sista söndagen i juni, då friluftsgudstjänst var utlyst vid hembygdsgården. Goda kontakter med högre makter gjorde att inget regn föll på gudstjänst-besökarna, som för säkerhets skull utrustades med sittunderlag och filter.

Som inledning hälsade hembygdsföreningens vice ordförande, Ulf Gustafsson, alla välkomna, varpå hans namne, pastorn i missionskyrkan, inledde mötet. Prästen i Hammarby församling, Elisabet Brolin, höll i bönerna och pastor Bengt Säker, pingstförsamlingen, predikade. Temat för dagen var "kallelsten till Guds rike".

Göran Dahlman från Eds församling ackompanjerade sedvanligt psalmsången med sitt dragspel och pingstkyrkans Johanna Åström, ackompanjerad av maken David, sjöng vackert solo.

Ett sjuttiotal personer deltog i friluftsgudstjänsten och de var säkert glada att inte slutpsalmens ord slog in "när jag hör åskans röst och stormar brusa och blixstens klingor springa fram ur skyn, när regnets kalla friska skurar susa" ... Istället kunde de värma sig med kyrkkaffe i ladugården, vilket de flesta också gjorde.

Vi hälsar våra församlingar välkomna nästa år och hoppas på sol och ljumma vindar.

Inga Lisa Gustafsson

Ulf Gustafsson predikar. Foto: Inga Lisa Gustafsson

LÄNSÅRSMÖTET 23 mars 2003

Länsårsmötet avhölls i år på Berga Teater i Åkersberga, Österåker. Inledande välkomsthälsningar framfördes av Kultur- och fritidsnämndens ordförande Björn Pålhammar och chefen för kultur-, fritids- och utbildningsförvaltningen Jan Wili-Blomé. Därefter presenterade sig arrangörsföreningarna: Österåkers hembygds och fornminnesförening (störst med över 1000 medlemmar och 4 museer), Ljusterö Hembygdsförening med runt 500 medlemmar, Husarö Hembygdsförening (en avknoppning från Ljusterö) och Roslags Kulla Hembygdsförening. Kommunfullmäktiges ordförande Sören Norrby pratade om **Österåker då och nu** och ledde sedan årsmötets förhandlingar. Totalt var 160 ombud från 49 föreningar närvarande på mötet. Från Upplands Väsby deltog Gunilla Ahlberg, Kjerstin Björkman, Inga-Lisa Gustafsson, Klas Lundkvist, och Vivi Wallin.

Val och ekonomi

Göran Furuland omvaldes som ordförande för Länsförbundet. Undertecknad invaldes som suppleant. Avgiftshöjning till Länsförbundet med 5 kr till 20 kr från 2004.

Motioner och förslag

Från Vaxholm hembygdsförening hade 2 motioner inkommit dels om hur vi bäst skyddar föremålen i samlingarna och hur vi tar hand om fotografier och ljudupptagningar, dels om att utöka användandet av IT och e-post i administrativa arbetet. Båda motionerna ligger rätt i tiden och kommer att uppmärksammas av styrelsen och i Ledungen. Som övrig fråga föreslog Lohärads hembygdsförening att förbundet ska arbeta för uppskyltning med sockennamnen längs vägarna. Årsmötet gav styrelsen, som är positiv till idén, i uppdrag att arbeta med frågan under året.

Rundtur i Åkersberga

Efter årsmötet fanns tre turer att välja på: Vi från Upplands Väsby hade valt turen i centrala delarna i Åkersberga. Första stopp på turen var Tuna borggruin en av de få medeltida borggruinerna i Stockholmstrakten. Sedan fick vi titta närmare på en del av föreningens imponerande stora byggnadsbestånd som ligger utspritt på flera håll i Åkersberga: Stenhagens fattigstuga, nu välordnat museum med närliggande handelsbod. Sista delen av rundturen ägnades åt knutpunkten mellan Åkers kanal och landsvägen: här finns gästgiveri, missionshus, Norrö tingshus, gamla Åkersbro, kanal med sluss. Rundturen avslutades Hembygdsparken Ekbacken där Österåkers hembygds och fornminnesförening har sitt kansli och cafélokaler samt ett Båtsmansmuseum. Turen genom Åkersberga lockar till återbesök!

Klas Lundkvist

P.S.

Österåkers hembygds och fornminnesförening har en trevlig hemsida: <http://www.milstolpen.org/>

För den som vill veta mer om kulturmiljöer i Österåker rekommenderas:

I Roslagen - kulturhistoriska miljöer i Österåker av Gabriele Prenzlau-Enander; Stockholms

läns museum/Österåkers kommun 1998

Ett tips till - Länsmuseets hemsida:

<http://www.lansmuseum.a.se> -> Upptäck länet- > Kulturmiljöer i kommunerna

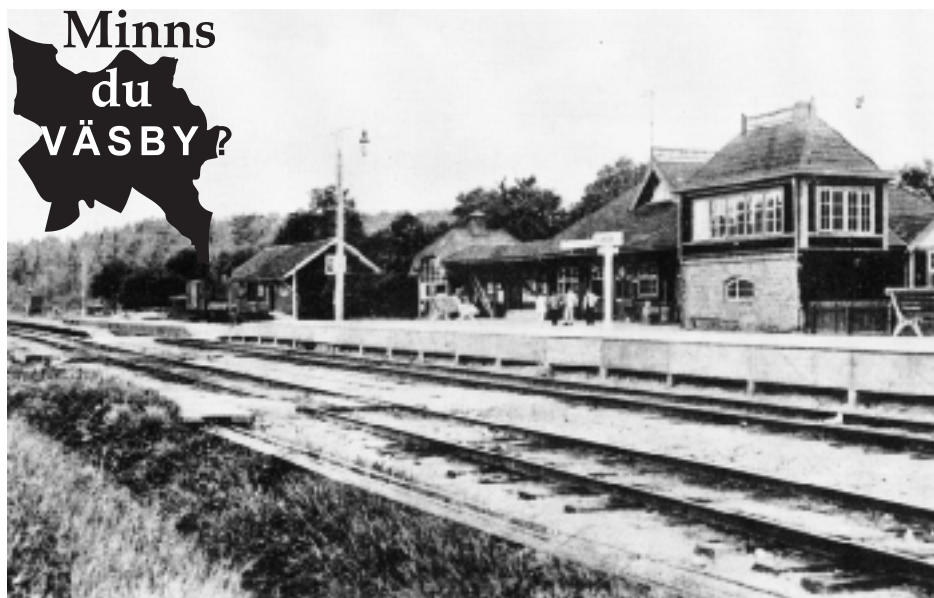
Här kan man söka kulturhistoriskt material om alla länets kommuner

Två av Österåkers hembygds och fornminnesförening många byggnader: Ekbacken med huvudbyggnaden Vita Huset och till vänster Båtsmansmuseet. Foto: Klas Lundkvist

Från årsmötesförhandlingarna i Berga Teater. Foto: Klas Lundkvist

Järnvägsstationen, Väsby. C:a 1910, vykort. Foto Hedvig Lundqvist

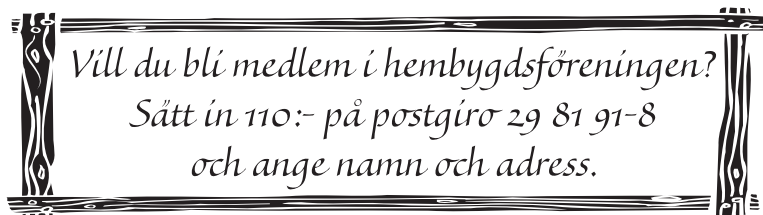
Väsby järnvägsstation

Stationshuset stod färdigt på Runby äng 1865. Från början var tanken att en "plattform" skulle anläggas vid Norra Stambanan mellan Väsby och Rundby. Men plattformen utökades till station och försågs med växel och sidospår. Sockenborna tyckte att den låg avigt till - något centrum fanns inte vid stationens tillkomst - men inte avigare än det noteras i Fresta församling 1864 att det i socknen fötts 22 barn, varav 7 oäkta, vilket sades stå i samband med den dåvarande järnvägsbyggnaden.

I dag är stationshuset restaurang med vidhängande pizzeria och godsmagasinet är ombyggt till pub. Pendeltågen tranporterar väsbyborna på sträckan Märsta - Södertälje, några andra tåg stannar inte vid Väsby station.

Läs mer om järnvägens och stationens tillkomst i "En bok om Upplands Väsby" av Alf Nordström och Johan Curman.

Inga Lisa Gustafsson

Ur arkivet

Så här skriver Göran Strömbeck till Sven Odenrick den 6 december 1963:

.... som prenumerant av Upplands Väsby Nytt följer jag utvecklingen i hemorten – trots att denna utveckling till en del är rätt skrämmande. Egentligen borde man som intresserad av ortens historia också tillhöra kommunens hembygdsförening. Jag ämnar därför ingå som medlem. Kan du ordna så jag får ett inbetalningskort eller eljest upplysning hur det går till, så sänder jag avgiften.

... utöver den stora naturförstörelsen och den hiskeliga nybebyggelsen i hembygden, grämer man sig över den stillöshet som präglar en del av namngivningen på gator och vägar. Exempel Centralvägen i Väsby. Gamla beteckningar på torp, gården, ängar, hagar borde få sin hugfästelse i väg- och gatunamn. Ej att förglömma ortens en gång levande människor. Kommunen borde ha en Herr Mårtens väg - en Aschaneus väg, Silfversparres väg, Schechtas väg, Månsköldsvägen etc.

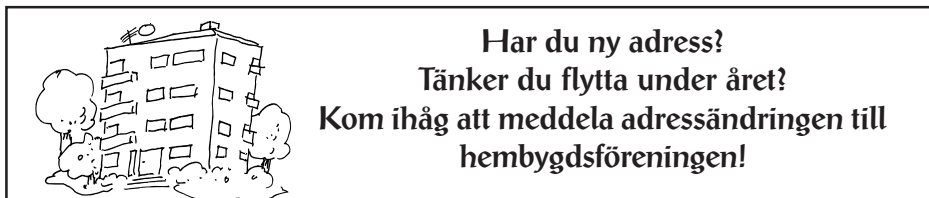
En namngivning i stor skala torde behövas för de nya områden (Hammarbyskogen, Vik, Brunnby m.fl.) som skall bebyggas. Det är väl att förmoda, att kommunens vederbörande inhämtar hembygdsföreningens förslag. Om de nu bryr sig om en sådan förenings önskemål och ej bara behandlar dem som luft.

Men är det så att hembygdsföreningen skall utarbeta något förslag – är det då möjligt att en som har fuskat i bygdens historia under många år och vet en del om lokaliteterna och om de personer som har levat här – att en sådan får bidra med förslag till det förslag som föreningen utarbetar? Kanske det kunde hjälpa till att knyta trådar mellan nutiden och det förflutna – rädda kännedomen om något gammalt och förhindra tillkomsten av smak- och pietetslösa moderniteter och banaliteter utan förankring i historien? .....

Förvisso en from önskan. Efter att ha ingått i den kommunala namnberedningen under många år, har hembygdsföreningen fått utgå ur denna men kan höras vid behov.

Att Sven Odenrick, komminister i Eds församling, var hembygdsföreningens förste ordförande, vet kanske de flesta. Vem var Göran Strömbeck? Jo, han var prästson från Fresta, lärare och fil.mag. i bl.a. nordiska språk och arbetade som förlagsredaktör. Sin forskning ägnade han främst hembygden i Fresta och var vid sin död 1996 95 år gammal. Tre år tidigare hade han slutfört boken ”Herr Mårten i Borgby”, som handlar om Mårsten Aschaneus minnen från 1600-talet. Strömbeck ägnade femtio år åt denna forskning och hembygdsföreningen stod bakom utgivningen av boken.

Inga Lisa Gustafsson

Festrappport från 1923

Från högsommarfesten på Bollstanäs festplats den 4 och 5 augusti 1923 finns en fullständig ekonomisk redogörelse i både koncept och original. Jag tänkte att vi tillsammans med fantasins hjälp skulle föreställa oss "fästen" och "fäste-" stämningen anno 1923:

Lördagsmorgon med strålande sol och varmt. Nere på sjön tutar båten för avgång till Rotebro. Sommargästerna har just börjat dagen med kaffe i sina syrenbersåer. Stall-Anders häst betar godmodigt i hagen vid småskolan. Två småflickor hoppar rep på grässträngen mitt i vägen och långt bort mot Rotebro syns en hästskjuts med stolar och bord, som skall användas på festen. K A Olsson har varit till järnvägsstationen och hämtat - mot betalning så klart - fem kronor kostar det.

På festplatsen råder febril verksamhet; man spikar och sågar, lövruskor och girlanger sätts upp. Uno Johansson kommer uppför backen ledande sin cykel. Han har varit en runda och kollat att alla affischer satt kvar på anslags-tavlorna.

Maj Nordqvist och Gertrud Ek håller på att ordna vipporna i sitt försäljningsstånd och samtalar just om hur stor växelkassa dom behöver. Skall det räcka med två kronor, tro?

En ambulerande glassförsäljare från Sollentuna har fått tillstånd att sköta glassförsäljningen mot en platshyra av sju kronor. Vid entrén syns handlare Svensons springschas med sin stora paketykel lastad med stora kartonger, kaffe, skorpor, ljus. Kaffet har BSK fått köpa för 3:50 kilot och man räknar med att 6 kg skall gå åt.

Korv, läsk, kaffe - det skall gå åt i stora mängder. Cigaretter, cigarrer, konfekt och bananer skall dessutom försäljas i särskilda kiosker.

Till förlustelserna hör också spikräkning, säcklöpning och ärtgissning. Så småningom skall det bli dans på banan till musik, som kostat hela 65:-, men det räknar man med att få tillbaka och mer till på försäljningen av dansbiljetter. Vid skjutbanan provas det gevär och pilar. Glasbuklan som är första pris glittrar i solen, där den står på den gröna duken på prisbordet. På prisbordet ligger också priserna, som skall delas ut till pristagarna och vinnarna i säcklöpning och ärtgissning.

På söndagen blir det skönhetsstävling och fotbollsmatch på idrottsplatsen och nedanför festplatsen. Därefter skall festligheterna fortsätta på festplatsen till sena kvällen.

BSK:arna börjar nu blir klara med de sista förberedelserna - utanför entrén spikas den sista skylten upp:

ENTRÈ
Vuxna 1:-
Barn 0:50
VÄLKOMNA

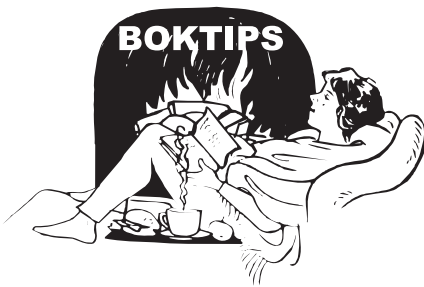
"Fästen" kan börja .....

Kjerstin Björkman

1923 låg Bollstanäs festplats där Bergklintsvägen slutar idag. BSK:s förste ordförande Oskar Sundin trea från höger. Foto i Kjerstin Björkmans ägo.

Ständigt denne Almqvist

”Almqvist Diktaren och hans tid” heter en bok, som utkom förra året. Den är skriven av Magnus Jacobsson, journalist och fil.mag. i litteraturvetenskap. Boken är utgiven av Historiska Media i Lund.

Boken är ingen egentlig biografi utan behandlar Almqvist i förhållande till samtidens politiska, sociala och ekonomiska historia. Den ger en god bild av Almqvist och hans utveckling som dikare, tänkare, förkunnare, lärare, författare, journalist och människa, nästan ständigt i motvind av en eller annan orsak.

Som människa framstår Almqvist som olycklig och disharmonisk. Det miserabla äktenskapet med familjens f.d. barnpiga och de ständiga ekonomiska svårigheterna var naturligtvis en bidragande orsak till detta. Hans egen dubbelbottnade karaktär framträder i olika sammanhang.

För en akademiker fanns i Almqvists tid (1793-1866) i stort sett fyra vägar att gå: ämbetsmannakarriär i statsförvaltningen, en professur vid något universitet, den journalistiska banan eller den prästerliga.

Almqvist försökte det mesta utan större framgång. Han hade en oavlönad tjänst som extra ordinarie kanslist i ecklesiastikexpeditionen, en lika oavlönad vid Kgl. Biblioteket och en i Brandförsäkringsverket. Ett årslångt

sällsamt mellanspel som bonde i norra Värmland följdes av en anställning som rektor vid Nya Elementärskolan. Livet på landet slog inte väl ut och tjänsten som rektor tvangs Almqvist lämna efter fiffel med läroböckerna och oenighet med skolledning och föräldrar om undervisningen. Sökta professurer vid universitetet fick han inte. Återstod kyrkan.

Det var snarare brödet än budskapet som ledde in Almqvist på den kyrkliga banan. Något fett pastorat fick han aldrig, han förblev utan tjänst i flera år. 1839 hade Almqvist börjat skriva i den radikala pressen, Aftonbladet och Jönköpings-bladet, och gjorde sig känd som en av oppositionens vassaste och radikalaste pennor, inte minst i kyrkliga frågor. Domkapitlet diskuterade att avsätta honom. Almqvist gjorde en sorts avbön och fick till slut en tjänst som regementspastor med usel lön.

Som författare var Almqvist oerhört produktiv, men författarskapet kunde inte försörja familjen. Han drevs in i en lånekarusell, som slutligen gjorde honom skyldig till förfalskning och mordförsök på sin procentare.

Almqvist flydde Sverige och levde 14 år i exil, främst i USA. Som bonde i Värmland hade han kallat sig Love Carlsson, i USA blev han Lewis Gustawi och make till sin pensionats-värdinna, Emma Nugent, alltså bigamist.

Vid 72 års ålder planerade han sin hemresa till Sverige. Familjen förbjöd honom att komma, då han sannolikt skulle ställas inför rätta så snart han visade sig. Almqvist stannade i Bremen – under namnet Carl Westermann – och dog där 1866, av ”ålderdomsavtyning.”

Denna senaste bok om Almqvist Dikaren och hans tid är synnerligen läsvärd. Kanske inte helt lättillgänglig, men den visar Almqvist som en stridbar författare i en omvälvande tid, då det gamla bondesamhället börjar ge vika för industrialism, kapitalism och demokrati.

Inga Lisa Gustafsson

AKTUELLA PLANREMISSER

Det har varit lite tunnslätt med rapporter om vilka ställningstaganden styrelsen gjort i anslutning till olika planförslag från kommunen. En kort resumé fanns senast i anslutning till Verksamhetsberättelsen för 2002 (HEMBYGDEN 1/2003)

PLANPROCESSEN

De flesta detaljplaneförslag remissbehandlas i två steg, samråd- respektive utställningsskedet innan de slutligen går till kommunfullmäktige för beslut. Detta gör att ett planärende ofta sträcker sig över flera år, vilket oundvikligen medför att det blir vissa återupprepningar i rapporteringen i Hembygden.

INTRÅNG I NATUR, KULTUR OCH REKREATIONSOMRÅDEN

En ny företeelse är att kommunen, utifrån markägarnas krav, nu börjat pröva områden för detaljplaneläggning som i gällande Översiktsplan (ÖP) är avsatta som rekreativområden, som grönområden av särskilt intresse för naturvården och som kulturhistoriska närmiljöer. I en del av fallen ligger området inom så kallade Riksintresseområden för Kulturmiljövården samt utgör viktiga länkar i Stockholmsregionens grönstruktur. De områden av denna typ där programförslag för detaljplanering varit ute på en första remiss är: Långtomten väster om Runby, Dyvinge, Runsahalvön (del mot Sättra) och Wik Event (vid motocrossbanan).

Långtomten (väster om Runby)

Precis söder om Vaxmyra koloniområde ville JM Bygg uppföra 50 en-bostadshus.

I remissvaret underströk vi att merparten av området i översiktsplanen 1990 anges som område för närrekreation och friluftsliv (R 3 Bergaskogen) och som område av särskilt intresse för naturvården (N 7 Bergaskogen). Det finns inte någon anledning till att kommunen ska frångå vad som slogs fast i gällande översiktsplan. Området ligger också utanför den tätortsavgränsning som slogs fast i ÖP 1990. Denna gräns för bebyggelsen måste bibehållas. Utöver att vara ett område med intressant natur och stora värden för rekreation så består områdets värden även i att det ingår som en del i ett fortfarande öppet, före detta jordbrukslandskap.

Förslaget har nu dragits tillbaka.

Dyvinge

Här vill markägaren anlägga en golfbana. Stadsbyggnadskontoret programförslag är tunt och samtidigt svårsläst. HBF påpekade att det viktigaste dokumentet, den arkeologiska utredningen,

saknades i remissmaterialet och att kartmaterialet var bristfälligt. Vårt ställningstagande bestod i uttrycktes i följande fråga:

Ska verkligen ett område som

- ingår i Riksintresseområde för kulturmiljövården
  - tidigare bedömts som det "Kulturhistoriskt värdefullaste landskapet i kommunen"
  - utgör en del av en av regionens gröna kilar
- behöva tåla intrånget av en golfanläggning?

Runsa

Markägaren vill här, på ett område som nu är kalhugget, öster om Runsavägen närmast Sättra naturreservat, bygga 15 stycken en-bostadshus.

I remissvaret skrev vi att det föreslagna området ingår i Riksintresseområde för Kulturmiljövården och att det enligt gällande ÖP är en Kulturhistorisk närmiljö (2:1) samt utgör grönområde för det rörliga friluftslivet. Runsaområdet utgör också en viktig del i Stockholmsregionens grönsstruktur. Då det aktuella förslaget omfattar en liten del av Runsahalvön och området har förhållandevis begränsade kvaliteter för kulturmiljö och friluftsliv ser vi förslaget som acceptabelt. Detta under förutsättning att den föreslagna bebyggelsen ges en god anpassning i miljön, att höga miljökrav ställs och att ingen vidare exploatering sker på Runsahalvön.

Vid kommande bebyggelsen måste följande beaktas:

- Den nya bebyggelse måste läggas på ett tillräckligt stort avstånd från torpet Käckstugan (minimum 50 meter).
- Förslaget säger att den nya bebyggelsen ska utföras så att den passar in i nuvarande bebyggelsekaraktär och inspireras av den omkringliggande röda trähusbebyggelsen. Detta är en bra utgångspunkt men får inte innebära att ambitionerna inskränks till de gängse typhus som visas i programmet. Då denna nya husgrupp kommer att ligga skild från befintlig bebyggelse kan anpassningen även innebära en självständig modern utformning med krav på fasadmateriäl (träpanel) färgtyp/kulör (slamfärg, inte nödvändigtvis röd) etc. Speciellt viktigt är garagens utformning. I nyttillkommande villabebyggelse görs ofta (tvåbils)-garagen alldeles för stora och klumpiga främst genom överstora tak.
- Förslaget lyfter fram landskapsrummet och vägsträckningen och dess stora kulturhistoriska värden. Vi vill understryka detta och ser det som mycket viktigt att områdets väganlutning studeras noggrant och utformas så att vägmiljöns och landskapsrummets kvaliteter och kulturhistoriska värden inte förvanskas.

Wik-Event

Wik Event & Konferens vill utveckla sin verksamhet vid Viks motocrossbana med konferensanläggning, hotell och en "lada för äventyrsgolf".

Hembygdsföreningen skrev följande:

Det föreslagna området ingår i Riksintresseområde för Kulturmiljövården och enligt gällande översiktsplan ingår området i kulturhistorisk närmiljö 3:1 (kulturhistorisk närmiljö 3:2 ligger strax norr om planområdet). Enligt översiktsplanen är området ströv- och promenadområde för det rörliga friluftslivet.

Sedan mitten av 1950-talet finns här motocrossbanan, en verksamhet som trots att den inte sammanfaller med gällande planer fortfarande finns kvar. Den nu föreslagna verksamheten och bebyggelse anknuter till befintlig verksamhet och kan förhoppningsvis bidra till en miljömässig förbättring av området.

Vi är ytterst tveksamma då det gäller den föreslagna s.k. Ladubyggnaden för äventyrgolf. Förslaget anger på flera ställen att byggnaden kommer att påverka landskapsbild och kulturmiljövårderna. Tyvärr ges inte några mer exakta uppgifter om byggnadens höjd och volym vilket gör det svårt att bedöma hur denna byggnad kommer att påverka landskapsbilden/landskapsrummet.

Det är bra att tillgängligheten till Fysingen ska förbättras. Inom området finns runstenen RAÄ Hammarby 106 (U287). Att denna ska få vederbörligt skyddsområde samt en lugn grön omgivning framgår tydligt. Vad som inte framgår är huruvida runstenen kommer att ligga så att den är tillgänglig för allmänheten. Vi förutsätter att området kring runstenen är fullt tillgängligt för allmänheten. Det är också viktigt att sambandet med runstenen RAÄ Hammarby 109 (U288) bibehålls och förtydligas (siktlinjer i vegetationen, skyltning). De två runstenarna ligger på var sin sida om Fysingens gamla södra vik.

DETALJPLAN FÖR BRUNNBY PARK (Carlsunds institutionsområde)

Då kommunens förslag inte ändrats i några avgörande delar mellan samrådsförslaget (skede 1, se Hembygden 2/2000) och utställningsförslaget (skede 2) kom vårt remissvar (januari 2003) att innehålla en hänvisning till vårt föregående svar:

Den fina platsbildningen med administrationsbyggnaden, simhallen och aulan har sådan kvalitet att den måste bevaras. (Restaurangen och paviljongen i fonden kan ersättas av nya bebyggelse i lämplig skala). Alla två-våningsbyggnaderna i områdets västra del bör gå att bygga om till bostäder.

I vårt nya svar tog vi upp samrådsredogörelsens redogörelse för möjligheterna att bevara vissa byggnader ökat i och med att Västerby köpt delar av området. Trots detta ser Stadsbyggnadskontoret på g av olika osäkerhetsfaktorer det inte som försvarligt att införa bevarande av vissa byggnader genom planbestämmelser. Vi finner detta olyckligt.

Bestämmelserna i planförslaget för simhallen, aulan och administrationsbyggnaden samt två-

våningsbebyggelsen i områdets västra del måste ersättas med bestämmelser som slår fast att befintliga byggnader **inte får rivas**.

Vi står fast vid att Carlslundsvägen utgör en naturlig avgränsning mot öster (nord-öst) och att ingen nybebyggelse ska ske här. Vi står även fast vid att namnet för området även fortsättningsvis bör vara Carlslund.

Då detta skrivs (juli 2003) verkar dock osäkerheten vara stor om när Migrationsverket flyktingsluss kommer att avvecklas. Hembygdsföreningen har beslutat att foto-dokumentera området inför kommande förändringar.

BOSTÄDER TILL RIMLIGA PRISER

I höstas (nov 2002) presenterade kommunen ett program för **Bostäder till rimliga priser**. Hembygdsföreningen anser att det är värdefullt att kommunen nu prövar ett antal områden, både befintliga och nya, för dessa bostäder. På flera av de föreslagna platserna finns redan ungdomsbostäder av baracktyp från mitten av 1980-talet och som i dag behöver ersättas.

Av de områden som hittills presenterats: Norra Frestavägen, Sundsborgsvägen, Baldersvägen, Hästhagsvägen och Tunavägens vändplan, har Hembygdsföreningen bara haft synpunkter på Tunavägens vändplan i Skälby.

Tunavägens vändplan är ett nygammalt förslag i och med att läget tidigare har detaljplanerövats för särskilt boende (30 lgh samråd april 1999 och utställningsförslag juni 1999). De synpunkter Hembygdsföreningen då framförde gäller även idag:

Ur landskaps- och kulturhistorisk synpunkt säger vi nej till föreslagen bebyggelse vid Tunavägens vändplan.

Det är viktigt att Skälbyparken - som utgör östra kanten på en av Fysingens gamla vikar och på vars botten det nuvarande Skälby-området är byggt - hålls öppen som ett sammanhängande stråk i landskapet. Inom området finns en rad fornlämningar (om än inte på själva det föreslagna planområdet). Det främsta är Skälby bygravfält norr om planområdet. På höjden sydost om området finns ett flertal stensträngssystem. En bebyggelse på det föreslagna området bryter de historiska sambanden i landskapet.

PLANER DÄR HEMBYGDSFÖRENINGEN INTE SVARAT

Givetvis finns det en rad planer som vi inte yttrar oss om. En första sällning gör kommunen /stadsbyggnadskontoret/ - en sällning som fungerar bra och som gör att vi inte behöver ödsla krafter i onödan.

Men en hel del planer vi får oss tillsända avstår vi från att svara på. En del mindre planer är av marginellt intresse och/eller där inga kulturhistoriska värden är hotade (exempel: pumpstation i skogsduge vid Hasselgatan [aug 2002/mars 2003]; byggrätt för Söderviksskolan [maj 2002]).

Det finns också en rad planer som helt enkelt är bra och genomarbetade och där inga kulturhistoriska värden hotas (men som säkert de som bor närmast har sina synpunkter på). Två större planer värda att nämna, där vi efter studier och diskussion på plats, inte haft något att erinra är följande:

- Söder Borgbyvägen (dec 2001/dec 2002): Väl studerad och anpassad bebyggelse om 45 lägenheter i par- och kedjehus runt höjden mellan Bollstanäs festplats och Winnansons Handelsträdgård. Stensträng på höjden kan bevaras.
- Råbäcksvägen (nov 2001/juni 2003): området ligger öster om Infra City, här föreslås 30 enbostadshus i den södra delen som inte har några större värden ur natur eller rekreationssynpunkt. Den norra delen, Fylgiaskogen säkerställs som naturmark. Fornlämning, gränsröse och gammal husgrund ligger inom denna del.

KLAS LUNDKVIST

Juli 2003

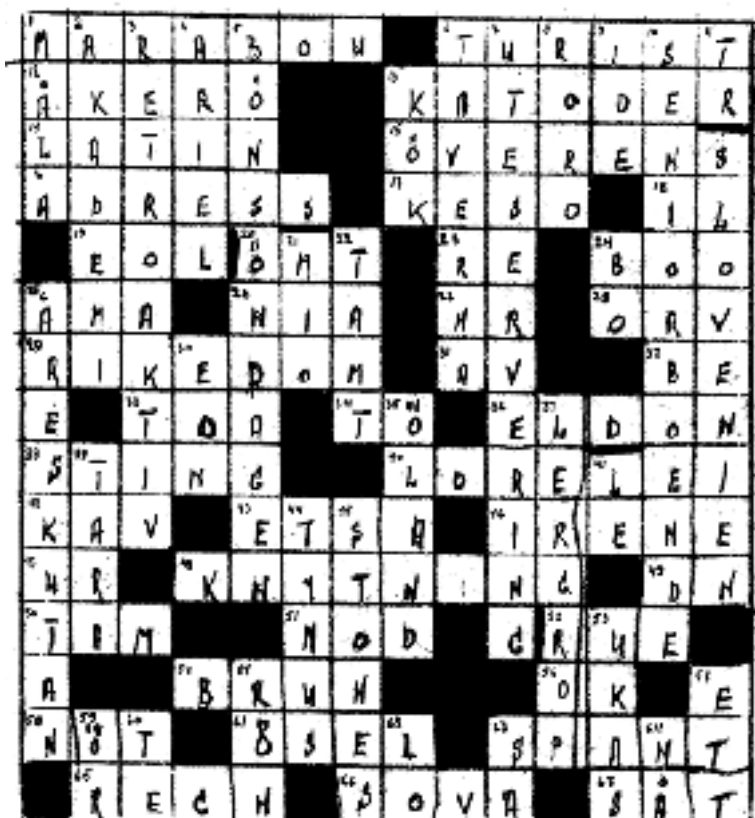
Foto: Lennart Hedlund

Ärtigt

**Om "Ärtan", (Harry Sandberg),
går det många historier, bl.a. denna:**

En alldeles speciell afton kom Ärtan och hans kompis Nisse inte med tåget hem. De drog sig då neråt Skeppsbron och nattade under en presenning i sällskap med en sändning skottkärror, som skulle till Gotland. På den ruggiga morgonsidan vaknade Nisse och klagade över kölden.

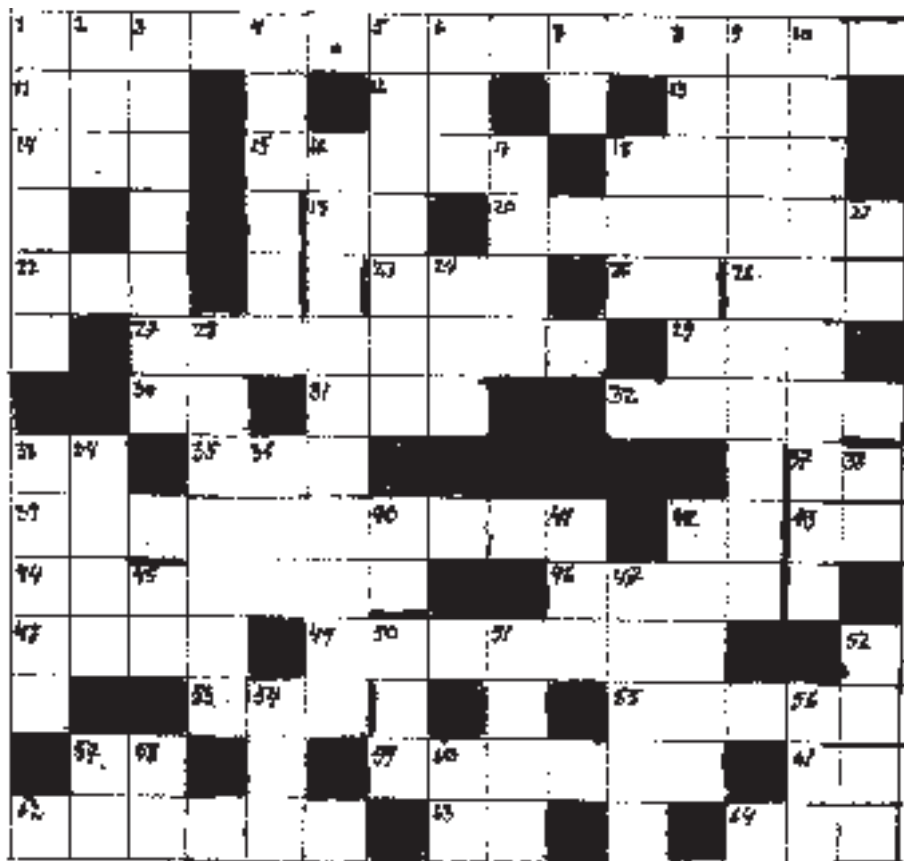
"Ä va fan alltså", morrade Ärtan sömnigt, "dra överej en skottkärra till då, vetja".

Lösning till korsord 02-2003

Vinnare:
Eric Edström,
Monika Svan-Ivalo,
Ulla-Britt Löfgren

Korsord 3-03

Lösningen sändes senast 10
oktober 2003 till:

Hembygden
Box 40
194 21 Upplands Väsby

Har du böcker eller
loppmarknadssaker att
skänka?
Kontakta Nora Lundberg,
tel. 590 335 49

Vågrätt:

1. Så hette han, vår förste kommunalkamrer
11. Ettårig ört med blå blommor
12. Tiden från nymåne till fullmåne
13. Kan man ställa något på
14. Kyla ner
15. Klubb- och lagkompis till lodrät 8
18. Kan bifall vara
19. Länstidningen
20. Fordras i bl.a. passet
22. Var i många år medlem i Vårat gäng som imitator (efternamnet)
23. Plats och landslagledare
25. Idrottsklubb i Stockholm
26. Torr
27. Evighetsblomma
29. Is
30. Avliden tidning
31. Tidigare mycket stort hönseri i Väsby
32. Uppskjutas
33. Vara
35. Finns i bl.a. knä, eller är elak
37. Vill man ha ibland
39. Grannort
43. Överbefälhavare
44. Trogen
46. Internatskola för pojkar
48. Möbeljätte
49. Tidigare dominant i Väsby
53. Namn och Nytt
55. Kan man smaka segerns ibland
57. Grundton
59. Tidigare taxiförare i Väsby
61. Buske
62. Väsbygrabb, som var ordinarie målvakt i AIK
63. Kustartilleriet
64. Gör det ibland

Lodrätt:

1. B Wretmans öknamn
2. Mat och pappersmätt
3. Totalt
4. Gammal väsbybo, som gett namn åt en kulle i Runby
5. Uppskov
6. Bara prat
7. Församling inom kommunen
8. På sin tid välkänd person och fotbollsspelare i VIK
9. Plats i Väsby, tidigare riktigt blåbärsställe
10. Styrde enväldigt Optimus på 20-talet
16. Folkparkschefen i många år
17. Söker mången idag
18. Större lucka med gångjärn
21. Skydd
28. Finns nu även med kamera
33. Väsbykändis?
34. Kan man stå till
36. Tidevarv
38. Sibirisk flod
40. Dansk avisa
41. Pappersklämma eller ädelsten
42. Halvö på norra Lidingö
45. Kooperativ organisation
47. M
50. Farligt miljögift
51. Tidigare verkmästare på Optimus, tillhörde eliten i bandy
52. Kan man komma på
54. Skåniskt namn
56. Skada, nackdel
58. På
60. Idrottsklubb

Konstruktör: Lennart Hedlund

Långt till hembygdsgården?

Ta buss 532, 535 eller 562 till Hagvägen!

Vigsel vid hembygdsgården

Vigsel har ägt rum vid
hembygdsgården den 18
juli mellan Henry Rozental
och
Maria Fernanda Gomez
Pilay. Vigsselförrättare var
Birgit Mohlin.

Foto: Inga Lisa Gustafsson

Vigsel har ägt rum vid
hembygdsgården den 18
juli mellan Bengt Stefan
Ödqvist och
Åsa Helena Kim Öhrn.
Vigsselförrättare var Birgit
Mohlin.

Foto: Inga Lisa Gustafsson

Hyr lokal med atmosfär!

Upplands Väsby Hembygdsförening erbjuder Nedre Runby gårds LADUGÅRD för fest, konferens, dop, minnesstund, årsmöte, kurser mm.

LADUGÅRDEN är en modernt utrustad och handikappvänlig lokal med plats för upp till 50 personer. Hörslinga finns.
Tillgång till kök med utrustning för enklare förtäring.

LADUGÅRDEN kan hyras privat eller av organisation för enstaka tillfällen eller terminsvis för återkommande verksamhet. Dock ej för dans eller ungdomsfester.

LADUGÅRDEN ligger på bekvämt gångavstånd från pendeltåg vid Upplands Väsby Hembygdsförening, Hagvägen 2/Pukslagargatan, (Runby) Upplands Väsby. Det finns en stor gratis parkeringsplats i anslutning till lokalen och busshållplatsen finns 150 m från entrédörren.

LADUGÅRDEN kostar 550:- i hyra för enstaka sammankomster. Vid kortare sammankomst är timhyran 50:- per timme.
För terminshyra, var god ta kontakt med uthyrningsvärdinnan.

LADUGÅRDEN uthyres genom Nora Lundberg, tel. 08/ 590 335 49.

VÄLKOMNA.

Upplands Väsby Hembygdsförening.

Upplands Väsby Hembygdsförening
Box 40, 194 21 Upplands Väsby
Hembygdsgården: Hagvägen 2 / Pukslagargatan
Telefon 08-590 826 40
Postgirokonto 29 81 91-8

STYRELSE 2003-2004

	Telefon
Kjerstin Björkman, ordförande	590 320 82
Ulf Gustafsson, vice ordförande, boställsvård	590 928 58
Gunilla Ahlberg, sekreterare	590 834 40
Inger Nyström, kassör	590 820 93
Inga Lisa Gustafsson, registrator	590 336 42
Klas Lundkvist, ledamot	590 936 81
Barbro Kvist, ledamot	590 917 21
Lena Melin, kommunvald representant	590 849 28

ERSÄTTARE

Monica Berglind, Alf Björkman,
Arnold Härmark, Kerstin Kéry,
Harald Torkelsson, Vivi Wallin

MEDLEMSBLADET HEMBYGDEN

Inga Engdahl, ansvarig utgivare	590 300 20
Inga Lisa Gustafsson	590 336 42
Carin Törner	590 870 69

REVISORER ORDINARIE

Lars Eklund
Göran Sandberg

ERSÄTTARE

Barbro Fredriksson
Anette Ehrnholm

UTHYRNINGAVLADUGÅRDEN

Nora Lundberg	590 335 49
Gunborg Lejon	590 818 58
Siv Rydén	590 336 46

Valberedning

Kerstin Hammarin, Roman von der Heide, Anna-Liisa Bergman